

دفتر شعرهای منشور

ایوان تورگنیف

حمود حدادی

کتابخانه ملی و اسناد ایران

- سرنشانه : تورگنیف، ایوان سرگئیویچ، ۱۸۱۸ - ۱۸۸۳ م.
- عنوان و نام پدیدآور : Turgenev, Iwan Sergejewitsch
- مشخصات نشر : دفتر شعرهای منثور / ایوان سرگئیویچ تورگنیف؛ [ترجمه‌ی] محمود حدادی. تهران: کتاب کوله پشتی، ۱۳۹۴.
- مشخصات ظاهری : ۱۴۴ ص.
- شابک : 978-600-7642-74-0
- وضعیت فهرست نویسی : فنیاً
- یادداشت : عنوان اصلی: Stikhotvorenira v proze, 1947.
- یادداشت : کتاب حاضر ترجمه‌ای از برگردان متن آلمانی آن، با عنوان "Gedichte in Prosa" است.
- موضوع : شعر روسی -- قرن ۱۹ م. -- ترجمه شده به فارسی
- شناسه افزوده : حدادی، محمود، ۱۳۲۶ - مترجم
- رده‌بندی کنگره : ۱۶ ۱۳۹۴ ۳۳۳۵ PG /
- رده‌بندی دیویی : ۸۹۱/۷۱۳
- شماره کتابشناسی ملی : ۴۰۱۰۱۶۱

شایک: ۹۷۱-۶۰-۷۴-۷۴-۰

۹. نوبت چاپ: اول - بهار ۹۰

طراح جلد: پریسا عزیزی

حروفچین و صفحه‌آرا: آتلیه‌ی کوله . ی

تیراڑ: ۱۰۰۰ جلد

نشر کتاب کولہ پستی

تلفن: ۰۶۶۵۹۴۸۱ - ۰۹۱۲۵۳۴۹۷

پست الکترونیک: Koolehposhti_pub@yahoo.com

وبسایت: www.ketabekoolehposhti.com

آدرس: تهران، میدان انقلاب، ابتدای خیابان کارگر جنوبی، کوچه مهدیزاده، پلاک ۷، واحد ۱۰۲

کلیه‌ی حقوق برای ناشر محفوظ است.

قیمت: ۸۰۰۰ تومان

فهرست مطالب

۹	یادداشت مترجم
۱۱	دفتر اول: پیرانه
۱۳	دهکده
۱۶	گفت و شنود
۱۹	کنده پیم
۲۲	سگ
۲۳	رقیب
۲۵	گدا
۲۶	«آیا داوری ابلهان را شنید؟»
۲۸	مرد خشنود
۲۹	قاعده‌ای برای زندگی
۳۰	پایان جهان
۳۳	ماشای
۳۷	یک افسانه‌ی شرقی
۴۰	دو دویستی
۴۴	گنجشک
۴۶	جُمجمه‌ها
۴۷	کارگر و مردی با دستهای تمیز
۴۹	گل سرخ
۵۱	دیدار آخر
۵۲	آستانه
۵۵	دیدار
۵۷	Necessitas, Vis, Libertas
۵۸	اتفاق
۶۰	حشره
۶۲	آش کلم
۶۴	دیوار میثایی

۶۶	پیری
۶۷	دو حاتم
۶۸	خبرنگار
۶۹	دو برادر
۷۱	به یاد بود یو. پ. ورفسکایا
۷۳	خودخواه
۷۵	میهمانی در پیشگاه وجود اعظم
۷۶	والهول
۷۸	بری ها
۸۱	دوست و دشمن
۸۳	مسیح
۸۵	سنگ
۸۸	فردا، فردا، امروز نه!
۸۹	طبیعت
۹۱	«دارش بزنید»
۹۴	به چه فکر خواهیم کرد؟
۹۷	سفر دریایی
۹۹	یه ن. ن.
۱۰۰	بازایستا
۱۰۱	راهب
۱۰۲	هنوز سرتسلیم ندارم!
۱۰۳	دعا
۱۰۴	زبان روسی
۱۰۵	دفتر دوم: شعرهای نو منشور «پسینه»
۱۰۷	برخورد
۱۰۹	دلَم می سوزد
۱۱۰	نفرین
۱۱۱	دوقلوها
۱۱۲	توکا (۱)
۱۱۴	توکا (۲)

۱۱۵	بی‌آشیاں.....
۱۱۷	جام.....
۱۱۸	گناه از کیست؟.....
۱۱۸	قاعده‌ی زندگی.....
۱۱۹	جانور.....
۱۲۰	نویسنده و نقاد.....
۱۲۲	«آه ای جوانی، خوشی و خرمی من!».....
۱۲۲	به.....
۱۲۳	دشمن خدایت کوهساران.....
۱۲۴	آن در که من دیگر نیستم.....
۱۲۵	ساعت شبی.....
۱۲۶	دردل شب.....
۱۲۷	وقتی که تنها هستم.....
۱۲۹	راهی که به عشق می‌انجامد.....
۱۲۹	حرف پوچ.....
۱۲۹	سادگی.....
۱۳۰	مرد برهمان.....
۱۳۰	تو آشک می‌ریختی.....
۱۳۰	عشق.....
۱۳۱	حقیقت و راستی.....
۱۳۲	کبک‌ها.....
۱۳۳	Nessum maggior dolore.....
۱۳۴	زیردنده‌های چرخ.....
۱۳۵	اینقه... اینقه.....
۱۳۸	درخت‌های من!.....
۱۳۹	توضیحات پیوست.....

یادداشت مترجم

در ادبیات امروز اروپا، ایوان تورگنیف (۱۸۸۳-۱۸۱۸) همراه داستایفسکی و لئون تولستوی، یکی از ستاره‌های سه‌گانه‌ی رمان روسی در قرن نوزدهم به شمار می‌آید. جزو رمان‌های همچنان پرخوانده‌ی اوست پدران و پسران، و یادداشت‌ها، یک حکارچی. اما از او بسیاری هم داستان، رساله‌های زیبایی‌شناختی و یاد به جا مانده است. تورگنیف اشراف‌زاده بود و به لطف این امتیاز اقامت‌هایی طولانی، بیرون از همه در آلمان و فرانسه، داشته است. در سال‌های دانشجویی‌اش - در برلین گذشت - با آثار هگل، گوته و خاصه شوپنهاور نزدیکی فکری یافت. به نسبت که نگاه هنری وی، به‌ویژه اگر با داستایفسکی بسنجیم، از روسیه فراتر می‌رود. رنگی اروپایی می‌یابد؛ هر چند که شیوه‌ی او هم در اساس بر واقع‌گرایی ادبیات غنی سیحی خودش تکیه دارد، بر رنالیسم متعهدی که در خودکامگی حکومت تزاری بر روسیه عقب‌مانده، قصه‌ی رنج روستاییان و شهریان پایین پایه، و تلخی شکاف طبقاتی و بحران اجتماعی را بازگو می‌کند. اما شاخص‌تر او در این میان لحن شاعرانه، آن «سبک» است، همراه سایه‌ای از غم، که به این اثر رنگی رمانتیک می‌بخشد.

تورگنیف که بیش از شصت و چهار سال عمر نکرد، در دو سال آخر عمر از سرطان استخوان‌های شانه رنج می‌برد. شعرهای مشهور او، اگر چه از سال ۱۸۷۷ بر کاغذ می‌آمده است، بیش از همه از حال و هوای پیری و همین بیماری او بازتاب گرفته است. وی نخست در این قطعه‌ها به چشم یادداشتی برای آثار بزرگ‌تر خود نگاه می‌کرد و قصد چاپ آن‌ها را نداشت. اما اوج‌گیری بیماری متقاعدش ساخت

به چاپ بخشی از آن‌ها رضا بدهد. این مجموعه در سال ۱۸۸۲ انتشار یافت. تورگنیف باقی این قطعه‌ها را، شامل برسی و یک متن کوتاه دیگر، خصوصی خواند و از چاپ‌شان سرباز زد. این بخش دوم در سال ۱۹۳۰ در آخرین اقامتگاه او، در پاریس، به دست آمد و به مجموعه‌ی حاضر پیوست شد.

عنوان این دو دفتر را تورگنیف خود پیرانه و پسینه^۱ گذاشته است. شاعر در این مجموعه، با دیدی متأثر از دهری‌گری شوپنهاوری و غمی خالی از تسلی‌ناپذیری، به بازبینی زندگی خود رو می‌آورد، در هاله‌ای از رویا و خاطره با جان خرد به جست‌وجوی نشیند و با این همدم تنهایی‌اش در غربت فرانسه، از عشق، وطن، ایستادگی و مرگ، و خاصه از جوانان می‌گوید، جوانان آرمان‌گرایی که به رسم آن روزگار، در طردستم اجتماعی و سرکوب دولتی، به راه مبارزه‌هایی فداکارانه می‌رفتند. چنین مفهومی در این مجموعه قطعیه‌ی آستانه، تصویر یک دختر جوان روسی که در راه آزادی کشورش، سرگ را بی‌مقدار می‌خواند.

دستگاه سانسور تزاری این کتاب را در چاپ نخست این دفتر بیرون آورد. با این همه دست نوشته‌ی آن در محافل جوانان دانشجویان می‌گشت و در مراسم خاکسپاری تورگنیف در پترسبورگ، در پنجم سپتامبر ۱۸۸۳، مخفیانه پخش شد. شعرهای منشور تورگنیف، مانند دفتر شعرهای منشور شارل بودلر، از آثار کلاسیک قرن نوزدهم به شمار می‌رود و بارها به زبان‌های زنانه دنیا ترجمه شده است. متن حاضر براساس چندین برگردان، از محمّل زبان آلمانی به فارسی درآمده است و در نسخه‌ی حاضر با ویراستی دوباره است که به چاپ می‌رسد.

یادآوری آخر این که برخی توضیحات ضروری متن، به انتهای کتاب پیوست

شده است

تابستان ۱۳۹۴